

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/21/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113202534
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8113202534.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobcu: T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., Č. P. XXX, zastúpený: JUDr. Ladislav Lukáč, advokát, so sídlom v Prešove, ul. Hlavná 19, proti žalovaným: 1/ Prešovský samosprávny kraj, so sídlom v Prešove, Námestie mieru 2, zastúpený: Správa a údržba ciest Prešovského samosprávneho kraja, Prešov, Jesenná 14, 2/ Mesto Prešov, so sídlom Prešov, Hlavná 73, zast. JUDr. Alojzom Naništom, advokátom so sídlom v Prešove, Sládkovičova 8, o náhradu za užívanie nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaný v 1.rade a žalovaný v 2.rade m a j ú voči žalobcovi právo na náhradu trov konania, každý v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.1. 2013 sa žalobca domáhal na žalovanom v 1.rade uloženia povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 4.490,81 eur spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 28.1.2013 do zaplatenia a na žalovanom v 2.rade povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.915,44 eur spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 28.1.2013 do zaplatenia.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že T. V. a Š. V.Á. boli ku dňu 27.12.2012 podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, každý v podiele 1/2, evidovanej na Správe katastra Prešov, nachádzajúcej sa v k. ú. Solivar parcely KNC č. XXXX/XX - zastavané plochy a na dvoria o výmere 398 m², zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX.

3. Parcela KN C č. XXXX/XX bola geometrickým plánom č. XXX/XXXX zo dňa 3.12.2003 rozdelená na novovytvorené parcely č. XXXX/XX o výmere 279 m² a č. XXXX/XX o výmere 119 m².

4. Žalobca, ako postupník uzavrel s postupcami T. V. a Š. V.Č. dňa 27.12.2012 zmluvu o postúpení pohľadávok č. XX/XX, predmetom ktorej boli pohľadávky voči žalovaným, a to bezdôvodné obohatenie za záber a neoprávnené užívanie pozemku č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 398 m², nachádzajúce sa v k. ú. U., vec vedená na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 11C 220/2010 za obdobie od 15.10.2008 do 30.6.2009, bezdôvodné obohatenie za užívanie pozemku KNC XXXX/XX, resp. náhrada za zriadené vecné bremeno na pozemku za obdobie od 1.7.2009 do 11.7.2012, kedy došlo k prevzatiu stavieb na pozemku žalobcov Národnou diaľničnou spoločnosťou, a.s., postúpenie pohľadávok oznámili postupcovi a žalovaným dňa 7.1.2013.

5. Na novovytvorenej parcele KN C č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 279 m² sa v žalovanom období od 29.1.2011 do 30.6.2012 nachádza stavba pozemnej komunikácie - cesta III. triedy,

ktorá bola dňa 11.7.2012 vo vlastníctve žalovaného v 1.rade, keďže na základe rozhodnutia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. XXXXX/XXXX/ U.- XXXXX zo dňa 23.4.2012 bola cesta III. triedy pretriedená a bola zaradená do siete diaľnic, ako diaľničný privádzač diaľnice D1. Následne na to bola dňa 3.7.2012 medzi žalovaným v 1.rade ako prevodcom a NDS, a.s. ako nadobúdateľom, uzavretá zmluva o prevode vlastníctva - k inžinierskej stavbe - pozemnej komunikácii ku dňu 12.7.2012. Na novovytvorenej parcele KN C č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 119 m², sa v žalovanom období od 29.1.2011 do 30.6.2012 nachádzal chodník a oporný múr. V totožnej právnej veci vedenej na Okresnom súde v Prešove pod sp.zn. 11C 220/2010, týkajúcej sa bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov žalobcov stavbou chodníka, mesto Prešov - ako žalovaný v 2. rade nespochybňuje vlastníctvo chodníka a taktiež ani nárok uplatnený voči nemu žalobcami v tomto konaní.

6. Keďže na základe zákona č. 66/2009 Z.z. účinného od 1.7.2009, vzniklo v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 vedeného zákona na pozemku vo vlastníctve postupcom v prospech žalovaných - vlastníkov stavieb, právo zodpovedajúce vecnému bremenu, má postupník nárok na finančnú náhradu za predmetné vecné bremená.

7. Náhradu za vecné bremeno vyčíslil žalobca znaleckým posudkom znalca N.. T. N. č. X/XXXX zo dňa 6.1.2013, kde znalec stanovil všeobecnú hodnotu vecného bremena vo výške 11,32 eur/m² pozemku ročne, čo predstavuje za obdobie od 29.1.2011 do 30.6.2012 za 519 dní sumu 4.490,81 eur na parcelu č. XXXX/XX, zastavaná plocha o výmere 279 m² - 1915,44 eur na parcelu č. XXXX/XX o výmere 119 m².

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi, výpisom listu vlastníctva, výkazom výmer z geometrického plánu zo dňa 3.12.2003 vyhotoveného Ing. L. X.Ň., zmluvou o postúpení pohľadávok č. X/XX, oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 27.12.2012, zápisnicou o pojednávaní zo dňa 18.3.2011 sp.zn. 11C 220/2010, vyjadrením žalovaného v 1.rade, rozhodnutím Mestského národného výboru v Prešove, odboru výstavby a územného plánovania zo dňa 24.8.1982.

9. Súd sa vo veci oboznámil so spisovým materiálom a po vykonanom dokazovaní zistil tento skutkový stav veci: z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, okres Prešov, obec L., k.ú. U. zo dňa 3.1.2013 vyplýva, že parcela č. XXXX/XX evidovaná na tomto liste vlastníctva mala výmeru 398 m² - zastavané plochy a nádvoría, pričom v časti B boli evidovaní ako vlastníci T. V. H. Š. V., každý v spoluvlastníckom podiele 1/2.

10. Podľa výkazu výmer geometrického plánu zo dňa 3.12.2002 vyhotoveného N.. L. X., ktorý bol úradne overený správou katastra Prešov dňa 9.12.20103 pod č. XXXX/XXXX, bol zistený doterajší stav na liste vlastníctva č. XXXX parcely KN č. XXXX/XX o výmere 398 m² - zastavaná plocha zameraný do zmeny parcely č. XXXX/XX o výmere 119 m², ktorá je tvorená chodníkom a parcely č. XXXX/XX o výmere 279 m², ktorá je tvorená cestou.

11. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.12.2012 mal súd zistené, že postupcovia T. V. H. Š. V. a postupník žalobca v zmysle čl. I. predmetu zmluvy bodu 1.1, ako podieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti evidovanej na liste vlastníctva č. XXXX, nachádzajúcej sa v katastrálnom území U., obec L., a to parcely CKN č. XXXX/XX zastavané plochy a nádvoría o výmere 398 m², každý o veľkosti podielu 1/2, pričom na spoluvlastnícky podiel pripadala výmera 199 m², v zmysle bodu 1.2 do 11.7.2012 vrátane bol Prešovský samosprávny kraj vlastníkom pozemnej komunikácie - cesty III. Triedy, nachádzajúcej sa na časti pozemku a mesto Prešov bol vlastníkom chodníka, nachádzajúceho sa na zvyšnej časti pozemku.

12. Podľa článku I. bodu 1.4 zmluvy postupcovia majú voči Prešovskému samosprávnemu kraju a mestu Prešov nesplnené pohľadávky titulom: bezdôvodného obohatenia za záber neoprávnene užívaného pozemku, ktorý je predmetom sporu v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp.zn. 11C 220/2010 za obdobie od 15.10.2008 do 14.10.2012 a bezdôvodné obohatenie za užívanie pozemku, respektíve náhrady za zriadené vecné bremeno na pozemku za obdobie od 1.7.2009 (kedy v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z.z. vzniklo vecné bremeno) do 11.7.2012, kedy došlo k prevzatíu stavieb na pozemku postupcov Národnou diaľničnou spoločnosťou, a.s.

13. Podľa článku II. bodu 2.1 zmluvy, postupcovia svoje pohľadávky uvedené v článku I, bod 1.4 postupujú postupníkovi, a to dňom podpísania zmluvy (zmluva bola podpísaná dňa 27.12.2012).

14. Podľa článku II. z bodu 2.2 zmluvy, s postúpenými pohľadávkami prechádza na postupníka aj ich príslušenstvo a všetky práva s nimi spojené.

15. Podľa článku III bodu 3.1 zmluvy, postupcovia postupujú svoje pohľadávky uvedené v článku I, bod 1.4 zmluvy za odplatu, ktorá bude špecifikovaná v prílohe č. 1 zmluvy, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy a o ktorej sa obidve zmluvné strany zaväzujú zachovávať mlčanlivosť. Táto príloha č. 1 nebude predkladaná k nahliadnutiu tretím osobám.

16. Dňa 27.12.2012 bolo adresované oznámenie o postúpení pohľadávok na základe vyššie citovanej zmluvy žalovanému v 1.rade a žalovanému v 2.rade.

XX. T. H. Š. V. boli podielovými spoluvlastníkmi, každý z nich v 1 k parcele CKN XXXX/XX zastavanej ploche o výmere 398 m², ako to vyplýva z pôvodného LV č. XXXX k.ú. U.. Nehnuteľnosti nadobudli kúpnu zmluvou P. XXXX/XXXX spolu s Ing. L. W. a T. L., ako to vyplývalo zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 15C 9/2009.

18. K realizácii tejto stavby cesty a chodníka došlo v 80. rokoch na základe územného rozhodnutia o umiestnení stavby vydaného MNSV v Prešove č. P. XXX/XX zo dňa 24.8.1982, ktoré bolo doručené aj Stavbe VD Prešov. Na základe neho bolo potom vydané stavebné povolenie ONV odborom dopravy v Prešove pod č. J. XXXX/OD-XX zo dňa 14.3.1983. Stavebným povolením bola uložená povinnosť investorovi (Okresnej správe ciest) usporiadať majetkovoprávne vzťahy so všetkými vlastníkmi do začatia prác.

19. V spise tohto súdu sp.zn. 15C 9/2009, sa nachádza zápisnica z rokovania zo dňa 16.11.1982 vo veci doriešenia vstupu na pozemky, záznam z výrobného výboru zo dňa 27.1.1983 a dojednanie o spolupráci a určení užívateľa súvisiacich objektov v rámci výstavby zo dňa 24.5.1984. Zo všetkých týchto listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že stavba predmetnej cesty bola štátom realizovaná so súhlasom vtedajšieho vlastníka pozemku - Stavby VD Prešov.

20. Dňa 12.2.1992 bolo vydané kolaudačné rozhodnutie Obvodným úradom v Prešove pod č. C.-L.-XXXX/XXXX. V ňom sa konštatuje, že podmienky určené predchádzajúcim územným rozhodnutím a rozhodnutím o prípustnosti stavby boli splnené (č.l. spisu 161).

21. Stavba VD Prešov zastúpená Y. H. V., správcom konkurznej podstaty, kúpnu zmluvou zo dňa 2.8.2000 odpredala parcely KN XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX a stavby na nich stojace súp. č. XXXX T. V., T. L., N. L. W. H. Š. V.. Vklad tejto zmluvy bol povolený pod P. XXXX/XXXX, keďže konkurzný súd s týmto predajom vyslovil súhlas opatrením W. XXX/XX zo dňa 25.7.2000 (č.l. spisu 265).

22. Následne došlo k zrušeniu a vyporiadaniu tohto podielového spoluvlastníctva zmluvou zo dňa 6.3.2002. Na základe geometrického plánu Geoplanu č. XXX/XXXX, parcela KN XXXX/XX pripadla do podielového spoluvlastníctva T. H. Š. V., každému v 1. Vklad tejto zmluvy bol povolený P. XXXX/XXXX dňa 2.4.2002.

23. V súčasnosti už list vlastníctva č. XXXX k.ú. Solivar neexistuje. Parcela S. XXXX/XX je vedená na LV č. XXXX k.ú. U. vo výlučnom vlastníctve Národnej diaľničnej spoločnosti a.s., a to na základe viacerých kúpnych zmlúv, najstaršia je uvedená pod P. XXXX/XXXX.

24. V súčasnosti je vlastníkom cesty III. triedy žalovaný v 1. rade od 1.1.2002, čo vyplýva z § 3 d/ ods. 2 zákona č. 135/1961 Z.z. o pozemných komunikáciách v zmysle novely zákona č. 416/2001 Z.z. a vlastníkom príľahlého chodníka je žalovaný v 2. Rade, v zmysle zákona č. 135/1991 Z.z. o majetku obcí, účinného od 1.5.1991.

25. Zistený skutkový stav súd právne posúdil:

Podľa čl. 20 ods. 4 <aspi://module='ASPI'&link='460/1992%20Zb.%2523%25C8I.20'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Ústavy Slovenskej republiky, vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

Podľa čl. 11 ods. 4 ústavného zákona 23/1991 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='23/1991%20Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ktorým sa uvádza listina základných práv a slobôd, vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné len vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za náhradu. Podľa § 128 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523128'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka, vo verejnom záujme možno vec vyvlastniť alebo vlastnícke právo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, a to len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu.

Podľa § 151n ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523151n'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka, vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečo sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

Podľa § 151o ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523151o'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka, vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Právo zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

Podľa § 1 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='66/2009%20Z.z.%25231'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Zákona č. 66/2009 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='66/2009%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len "pozemok pod stavbou").

Podľa § 2 ods. 1 toho istého zákona, obec alebo vyšší územný celok, ktorý sa stal podľa osobitných predpisov vlastníkom stavby prechodom z vlastníctva štátu bez majetkovoprávneho usporiadania vlastníctva k pozemkom (ďalej len "vlastník stavby"), môže poskytnúť zámennou zmluvou vlastníkovi pozemku pod stavbou náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. Náhradný pozemok v primeranej výmere, bonite a rovnakého druhu, ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním, poskytne vlastník stavby v tom istom katastrálnom území. Ak územie obce tvorí viac katastrálnych území, náhradný pozemok sa poskytne v rámci územia obce.

Podľa § 2 ods. 2 toho istého zákona, ak sa neuplatní postup podľa odseku 1, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná v konaní o nariadení pozemkových úprav podľa osobitného predpisu.

Podľa § 3 ods. 1 toho istého zákona, konanie o nariadení pozemkových úprav z dôvodu usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou podľa tohto zákona sa začína na žiadosť vlastníka stavby. Pri usporiadaní vlastníckych vzťahov k pozemkom podľa tohto zákona sa prihliada na potreby vlastníka stavby.

Podľa § 3 ods. 3 toho istého zákona, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná formou poskytnutia náhradného pozemku v obvode pozemkových úprav v tom istom katastrálnom území, a ak územie obce tvorí viac katastrálnych území, náhradný pozemok sa poskytne v rámci územia obce, v primeranej výmere, bonite a rovnakého druhu, ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním, alebo formou finančnej náhrady, ak

- a) v obvode pozemkových úprav nie sú pozemky na účely poskytnutia náhrady,
- b) ide o pozemok pod stavbou vo výmere do 400 m²,
- c) o to požiada vlastník pozemku.

Podľa § 4 ods. 1 toho istého zákona, ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane

práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

Podľa § 4 ods. 2 toho istého zákona, vlastník pozemku pod stavbou je povinný strieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

26. Žalovaný v 2.rade namietal platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.12.2012 č. 5/2015 z dôvodu jej neurčitosti, pretože z nej nebolo zrejmé, či boli postúpené pohľadávky vzniknuté z titulu bezdôvodného obohatenia eventuálne ako náhrada za zriadené vecné bremeno a zároveň, že na základe akých kritérií je určená výška postupovanej pohľadávky.

Podľa § 524 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523524'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523524'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

27. Vzhľadom na vyššie citovanú námietku žalovaného v 2. Rade, je potrebné uviesť v zmysle ust. § 524 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523524'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka, k obligatórnym obsahovým náležitostiam zmluvy o postúpení pohľadávky vedľa vlastného označenia účastníkov (postupiteľa a postupníka) patrí identifikácia postupovanej pohľadávky, ktorá musí zahŕňať riadne označenie postupiteľovho dlžníka a popis pohľadávky, čo do jej výšky a skutočností, na ktorých sa zakladá. Postupovaná pohľadávka musí byť identifikovaná dostatočne a určite tak, aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou postupiteľa s rovnakým dlžníkom a aby medzi zmluvnými stranami nevznikli pochybnosti o tom, aká pohľadávka, ako a kedy bola postúpená.

28. Za situácie, keď zákon nevymedzuje, akým spôsobom má byť postupovaná pohľadávka v zmluve o postúpení pohľadávky identifikovaná, túto identifikáciu možno previesť i uvedením právnych skutočností, z ktorých postupovaná pohľadávka vznikla. V danej právnej veci súd dospel k záveru, že účastníci v zmluve o postúpení pohľadávky - pohľadávku spolu s inými údajmi z pohľadu požiadavky na určitost' postupovanej pohľadávky dostatočne zabezpečili, a nebolo nutné právny dôvod vzniku postupovanej pohľadávky v predmetnej zmluve uviesť, pretože takáto požiadavka zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva.

29. Ako predbežnou otázkou sa súd zaoberal premlčaním, nakoľko túto námietku vzniesli obaja žalovaní (v rámci prednesených prostriedkov procesnej obrany).

Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 100 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

30. Súd dospel k záveru, že právo na zaplatenie finančnej náhrady za zriadenie vecného bremena je majetkovým právom, vlastník pozemku má možnosť domáhať sa náhrady za zriadenie vecného bremena, ktorý nárok však podlieha premlčaniu v zmysle § 100 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, takže platí všeobecná premlčacia doba v trvaní troch rokov, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

31. Nárok žalobcu na náhradu za užívanie predmetných pozemkov uplatnený za obdobie od 9.1.2011 do 30.6.2012, treba podľa názoru súdu posúdiť podľa zák. č. 66/2009 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='66/2009%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ktorý nadobudol účinnosť dňa

1.7.2009. Nie je sporné, že žalovaný v 1.rade je vlastníkom stavby cesty III. triedy na základe zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciach s účinnosťou od 1.1.2004 podľa dohody o prechode majetku a s ním súvisiacich práv a povinností z vlastníctva štátu v správe Slovenskej správy ciest na Prešovský samosprávny kraj z 29.12.2003, čo bolo nepochybne zistené v tomto konaní zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 15C 9/2009. Žalovaný v 2.rade v priebehu konania nepopieral vlastníctvo predmetnej stavbe chodníka v zmysle zákona č. 135/1991 Z.z. o majetku obcí.

32. Vzhľadom na to žalovaným dňom 1.7.2009 vzniklo k predmetným pozemkom v ich prospech právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie predmetných pozemkov (§ 4 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='66/2009%20Z.z.%25234'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zák. č. 66/2009 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='66/2009%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>).

33. Treba uviesť, že postupom vznikol v zmysle § 2 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='66/2009%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zák. č. 66/2009 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='66/2009%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, okrem iného, aj nárok na to, aby mu žalovaní zámenou zmluvou poskytl náhradný pozemok, ktorý je v ich vlastníctve. Ak sa neuplatní postup podľa odseku 1, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná v konaní o nariadení pozemkových úprav podľa osobitného predpisu, ktorým je zák. č. 330/1991 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='330/1991%20Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> (§ 2 ods. 2 zák. č. 66 /2009 Z.z.).

34. Ustanovenie § 4 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z.z. je jedným z tých, ktoré v zmysle § 151o) Občianskeho zákonníka, konkretizuje možnosti zriadenia vecného bremena zo zákona.

35. Vecné bremená zriaďované zákonom nemajú celkom totožný charakter s režimom zmluvných vecných bremien, pretože sa riadia špeciálnou právnou úpravou upravujúcou činnosť, k realizácii ktorých vznikli. Ak špeciálna úprava o zriadení vecného bremena zo zákona neobsahuje riešenie týkajúce sa náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva, táto situácia je riešiteľná aj využitím článku 11 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, z ktorého vyplýva, že obmedziť vlastnícke právo je možné len za náhradu.

36. Je nesporné, že obmedzenie vlastníckeho práva postupcov spočívalo v zriadení vecného bremena. Finančná náhrada za zriadenie vecného bremena je nepochybne majetkovým právom vyplývajúcim z vecného bremena.

37. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová a nemá charakter opakujúceho sa plnenia, čo vyplýva aj zo spôsobu jej výpočtu upraveného vo vyhl. č. 492/2004 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='492/2004%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, v zmysle ktorého sa výpočet všeobecnej hodnoty vecného bremena vykoná tak, že práva spojené s nehnuteľnosťou sa odhadnú zistením výhody, ktorú tieto práva prinášajú oprávnenému v období jedného roka a hodnota tejto výhody sa násobí pri právach časovo neobmedzených 20-timi a pri právach časovo obmedzených počtom rokov, počas ktorých má právo trvať, najviac však 20-timi.

38. Tak isto je nepochybné, že zákonné vecné bremeno vzniklo v súlade s § 4 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='66/2009%20Z.z.%25234'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 66/2009 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='66/2009%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. a uvedené ustanovenie zákona ohľadne vecného bremena odkazuje na § 151n až 151p Občianskeho zákonníka. Vznik tohto vecného bremena zo zákona je treba považovať za usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo VÚC, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo VÚC podľa osobitných predpisov. Ak nemá vlastník stavby, ku dňu účinnosti tohto zákona, pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo VÚC. Toto vecné bremeno vzniklo odo dňa účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='66/2009%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, teda dňom 01.07.2009, čo vyplýva z čl. V predmetného zákona.

39. Tento nárok je iba jeden a má ho len ten vlastník zaťaženého pozemku, ktorý túto nehnuteľnosť vlastnil v čase vzniku vecného bremena, teda k účinnosti zákona 66/2009 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='66/2009%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, t. j. ku dňu 01.07.2009. Na základe vyššie uvedeného je teda nesporné, že žalobca na základe vyššie uvedeného by mal nárok na finančnú náhradu za vznik vecného bremena, nakoľko však žaloba bola podaná dňa 28.1.2013 súd nemohol túto finančnú náhradu priznať, a to z dôvodu vznesenej námietky premlčania tak žalovaným v 1. rade, ako aj žalovaným v 2. rade.

40. Súd nepopiera, že právo na zriadenie vecného bremena sa nepremičuje, s tým možno len súhlasiť. Avšak v konaní nešlo o zriadenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ktoré bolo zriadené zo zákona, ale išlo o vyplatenie finančnej náhrady za toto zriadenie, čo nepochybne je odlišnou skutočnosťou s poukazom na vyššie uvedené dôvody.

41. Tým, že súd dospel k záveru, že nárok finančnej náhrady je premlčaný, už sa nezaoberal inými námietkami vznesenými žalovanými. Súd však dodáva, že aj pokiaľ by nebola vznesená námietka premlčania, prípadne by nebola dôvodná, z pripojeného obsahu kľúčovým bolo zistenie zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11C 220/2010, ako aj spisu tunajšieho súdu 15C 9/2009, že zo záznamu z rokovania zo dňa 23.11.1982, zo záznamu výrobného výboru konaného dňa 27.1.1983 za účasti zástupcu Výrobného družstva stavba Prešov, a to právneho predchodcu vlastníka dotknutej nehnuteľnosti v tejto právnej veci, tento subjekt súhlasil výslovne s riešením podľa projektovej dokumentácie a nasledujúcich rokovaní kolaudačného konania, pričom sa zmluvné strany dohodli na tom, že vlastník stavby pozemnej komunikácie má právo na bezodplatné užívanie pozemku, a to na dobu neurčitú. V právnej veci sp.zn. 15C 9/2009 týkajúcej sa totožnej nehnuteľnosti, vyjadril odvolací súd v rozhodnutí 9Co 78/2012-318 zo dňa 12.11.2013, že žalobca sa nemôže úspešne domáhať vydania plnenia ktorého sa dobrovoľne vzdal jeho právny predchodca v čase zriadenia stavby pozemnej komunikácie. Práva žalobcu nie sú porovnateľné s právami iných vlastníkov pozemkov, ktoré boli zastavané bez vyžiadania súhlasu či dokonca proti vôli vlastníkov pozemku. Práva vlastníka upravené v ustanovení § 123 Občianskeho zákonníka má vlastník "len v medziach zákona". Niektoré obmedzenia vlastníckeho práva vyplývajú z povahy veci a zo všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Vlastnícke právo je obmedzené predovšetkým právami ostatných vlastníkov. Výkon vlastníckeho práva tak nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do výkonu práv ostatných vlastníkov ostatných osôb. Listina základných práv a slobôd výslovne zakazuje zneužitie vlastníckeho práva (článku 11 ods. 3) a umožňuje za určitých podmienok jeho vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie (článok ods. 4). A je potrebné rozlišovať medzi prípadmi zriadenia pozemnej komunikácie bez súhlasu vlastníka pozemku, či proti jeho vôli a medzi zriadením komunikácie so súhlasom vlastníka pozemku, pričom dôjde k dohode, hoci neformálnej, medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby o bezodplatnom užívaní pozemku na dobu neurčitú. V takom prípade nový vlastník pozemku nemôže nadobudnúť k takémuto pozemku viacej práv, ako mal predchádzajúci vlastník. V danom prípade nedošlo k zriadeniu neoprávnenej stavby protiprávnym konaním stavebníka a preto, ak za tohto stavu predstavuje uplatnenie náhrady za užívanie takého pozemku zneužitie výkonu práva, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

42. Z vyššie citovaného teda vyplýva, že už aj pred zriadením zákonného vecného bremena zákonom č. 66/2009 Z.z., boli upravené práva k užívaniu predmetnej nehnuteľnosti pozemnou komunikáciou právnym predchodcom žalobcu a právnym predchodcom žalovaných.

43. Na základe uvedeného zisteného skutkového stavu veci súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom zo dňa 17.6.2014 č.k. 12C 21/2013-125, ktorým žalobu zamietol. Po podanom odvolaní žalobcom odvolací súd uznesením č.k. 19Co 198/2014-192 zo dňa 19.11.2015, zrušil rozsudok súdu prvého stupňa s odôvodnením, že rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba zamietnutá, je predčasné. Odvolací súd bol toho názoru, že poskytnutie náhrady za užívanie pozemku, na ktorom stojí stavba, je povinnosťou vlastníka stavby. Vlastník pozemku je povinný strpieť, aby bol pozemok užívaný vlastníkom stavby, prípadne podľa jeho potrieb. Zo žiadneho zákonného ustanovenia však nie je možné vyvodiť záver, že vlastník pozemku je povinný trpieť užívanie svojho pozemku bezplatne, teda bez poskytnutia primeranej náhrady.

K odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uviedol, že náhrada za nútené obmedzenie vlastníckeho práva zriadeným vecným bremenom nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Premlčaniu podliehajú jednotlivé čiastkové nároky. Rovnako zo žiadnych zákonných ustanovení nevyplýva povinnosť vlastníka

pozemku strieť užívanie pozemku stavbou pozemnej komunikácie alebo chodníka bez náhrady. Je treba súhlasiť tiež s tvrdením žalobcu, že súhlas vlastníka so zastavaním pozemku bez ďalšieho nemožno stotožniť s prejavom vôle zastavať pozemok bezodplatne. Odvolací súd nevidel dôvod na odklon od ustálenej judikatúry v obdobných veciach a po zjednotení postupu v zmysle stanoviska spoločného kolégia Krajského súdu v Prešove z 10.01.2013.

44. Odvolací súd poukázal, že v zmysle zákona č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou od 01.03.2009 došlo k zriadeniu vecného bremena na pozemkoch, zastavaných komunikáciou. Užívanie pozemkov zastavaných komunikáciami, nie je od účinnosti tohto zákona bez právneho dôvodu, lebo zákon vyslovene upriamuje vznik vecného bremena. Uvedený zákon však explicitne neupravuje otázku náhrady za zriadenie vecného bremena, je preto namieste, aby sa vlastníkovi trpiaceho pozemku zastavaného pozemnou komunikáciou priznala primeraná náhrada podľa všeobecných zásad upravujúcich inštitút vecného bremena a to do času, kým sa vlastníkovi neposkytne podľa tohto zákona náhradný pozemok alebo kým sa neskončí konanie o pozemkových úpravách. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa postupom podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a postupom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

45. Následne však po predložení spisu súdom druhej inštancie, súd venujúc pozornosť rozhodovacej praxi v danej oblasti, všetkým sporovým stranám doručil výzvu, aby sa vyjadrili k aplikácii v danej právnej veci k rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.4.2016, sp.zn. 3Cdo 49/2014. Predmetné rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo vydané až po rozhodnutí súdu druhej inštancie č.k. 19Co 198/2014-192, ktorého teda vyjadrený právny záver súd druhej inštancie nemohol aplikovať z logických dôvodov.

46. Po opätovnom prejednaní veci, súd prvej inštancie aplikoval právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo 49/2014, vyjadrený v obdobnej právnej veci, najmä zásadnej časti, a to jednorázovosti práva na náhradu za obmedzenie vecného bremena.

Pokiaľ ide o rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo 49/2014, v tamojšom konaní sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaných 1/ až 6/ zaplatiť mu do troch dní náhradu za obmedzenie jeho vlastníckeho práva, ku ktorému došlo v období od 8. septembra 2009 do 7. septembra 2011. Uviedol, že je vlastníkom pozemku v katastrálnom území P. zapísaného na liste vlastníctva č. X. ako parcela č. X. - zastavané plochy a nádvoria vo výmere X. m², ktorý nadobudol kúpnu zmluvou, na základe ktorej bol povolený vklad do katastra nehnuteľností rozhodnutím sp. zn. V 262/2007. Na spornej parcele stavebné bytové družstvo v roku 1973 bez súhlasu vtedajšieho vlastníka pozemku postavilo bytový dom súpisné č. X. so štyrmi bytmi, ktoré sú v súčasnosti - podľa výpisu z listu vlastníctva č. X. - vo vlastníctve žalovaných; na tomto liste vlastníctva je poznamenané, že k spornej parcele je zriadené vecné bremeno podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z.z.“). Žalobcovi, napriek tomu, že je vlastníkom spornej parcely, je odopieraná akákoľvek náhrada za pretrvávajúce obmedzenie (pokračujúce obmedzovanie) jeho vlastníckeho práva, ku ktorému bezpochyby dochádza. Za toto obmedzenie požadoval od žalovaných náhradu, ktorú vypočítal vo výške primeraného nájomného (12 €/m²). Okresný súd Prešov rozsudkom z 27. apríla 2012 č.k. 29 C 208/2011-234 žalobu zamietol. V odôvodnení uviedol, že k spornej parcele vzniklo podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. vecné bremeno (ex lege). Právny poriadok Slovenskej republiky definuje vecné bremeno ako právo niekoho iného než vlastníka veci, ktorého obmedzuje tak, že je povinný niečo trpieť, niečo sa zdržať alebo niečo konať. Vecné bremená zriaďované zákonom takýto charakter majú, aj keď ich režim nie je celkom totožný s režimom zmluvných vecných bremien, pretože sa riadi špeciálnou právnou úpravou.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove napadnutý rozsudok potvrdil rozsudkom zo 6. mája 2013 sp. zn. 1 Co 79/2012. Zároveň zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania. Samostatným výrokom rozsudku vyslovil, že dovolanie je prípustné so zreteľom na zásadný právny význam otázky, či „bráni nejaké ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu posudzovať náhradu za zákonné vecné bremeno podľa § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. za jednorázovú“.

Najvyšší súd ako súd dovolací po zistení, že dovolanie podal včas žalobca, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal, či je dovolanie opodstatnené. Okrem iného Najvyšší súd Slovenskej republiky v predmetnom rozhodnutí poukázal nato, že Najvyšší súd už v rozsudku z 24. marca 2015 sp. zn. 7 Cdo 26/2014 konštatoval, že vecné bremeno okrem toho, že môže vzniknúť písomnou zmluvou, na základe závetu, rozhodnutím súdu, môže vzniknúť aj priamo zo zákona. Zákonom zriadené vecné bremeno je vlastník povinný rešpektovať v nevyhnutnej miere a rozsahu a za obmedzenie svojho vlastníckeho práva má právo žiadať náhradu. V prípade vecných bremien zriaďovaných priamo zo zákona ide vo svojej podstate o určitý druh verejnoprávneho obmedzenia vlastníka nehnuteľnosti. Toto obmedzenie vlastníckych práv je výrazom prevahy verejného záujmu nad záujmom jednotlivca bez toho, aby toto zasahovanie bolo podmienené súhlasom zo strany dotknutého vlastníka. Preto aj keď v danom prípade zákon č. 182/1993 Z.z. neuvádza, že vecné bremeno vzniknuté podľa § 23 ods. 5 tohto zákona vzniká len za náhradu (tak ako je to aj v zák. č. 66/2009 Z.z. v tejto prejednávanej veci), je potrebné v tejto súvislosti vychádzať aj z čl. 11 ods. 4 Listiny a čl. 20 ods. 4 Ústavy. Finančná náhrada za zriadenie vecného bremena je nepochybne majetkovým právom osoby, ktorá je povinným subjektom z vecného bremena. Predmetné vecné bremeno vzniká „in rem“, vzťahuje sa na každého vlastníka zaťaženého pozemku bez ohľadu na spôsob zmeny vlastníctva. Nemožno teda jeho vznik posudzovať samostatne v prípade každého nového vlastníka zaťaženého pozemku. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová; nemá teda charakter opakovaného plnenia. Je nelogické, aby pri každej zmene vlastníka mal nový majiteľ zaťaženého pozemku nový nárok na finančnú náhradu za už vzniknuté vecné bremeno.

Právne závery uvedené vyššie (10.1.) zastáva dovolací súd aj v preskúmvanej veci. Názor, ku ktorému dospel Krajský súd v Prešove a na ktorom založil svoj rozsudok zo 6. mája 2013 sp. zn. 1 Co 79/2012 (že za skutkových okolností, ktoré sú opísané v žalobe a ktoré žalobca konkretizoval v priebehu konania, neprichádza do úvahy náhrada za pretrvávajúce obmedzenie jeho vlastníckeho práva vo forme opakujúceho sa finančného plnenia), považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. K obmedzeniu vlastníka takého pozemku, na ktorom v čase nadobudnutia účinnosti zákona č. 182/1993 Z.z. (1. septembra 1993) bol bytový dom vo vlastníctve niekoho iného, došlo jednorazovo - v zmysle § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. (tak ako v tejto prejednávanej veci len na rozdiel, že vecné bremeno vzniklo v čase nadobudnutia účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z. dňom 1.7.2009 a žaloba bola v tejto právnej veci podaná dňa 28.1.2013).

Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že k obmedzeniu vlastníka takého pozemku, na ktorom v čase nadobudnutia účinnosti zákona č. 182/1993 Z.z. (1. septembra 1993) bol bytový dom vo vlastníctve niekoho iného, došlo jednorazovo - v zmysle § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. Uvedené ustanovenie sledovalo cieľ predísť možnosti, že vzťah vlastníka pozemku a vlastníka stavby zostane neupravený (v tom zmysle, že vlastník stavby nebude mať titul na užívanie pozemku). Zvolená bola koncepcia úpravy ich vzťahu zákonným vecným bremenom v zmysle § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. s tým, že finančné vyrovnanie práv a povinností vyplývajúcich z obsahu právneho vzťahu založeného týmto zákonom sa uskutoční (môže uskutočniť) podľa všeobecných zásad vyrovnania vzťahu medzi vlastníkom a tým subjektom, ktorý výkonom svojich vlastných práv obmedzil práva vlastníka. Ak by v súčasnosti bol vlastníkom pozemku ten istý vlastník, ktorý ním bol v deň nadobudnutia účinnosti zákona č. 182/1993 Z.z. (1. septembra 1993), zrejme by v praxi nevznikali pochybnosti o tom, že a/ uvedeným dňom došlo ex lege k obmedzeniu jeho vlastníckeho práva vecným bremenom v zmysle § 23 ods. 5 tohto zákona, b/ uvedeným dňom mu (aj) v zmysle všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka vzniklo právo na náhradu za toto obmedzenie, c/ od uvedeného dňa mal vlastník možnosť uplatniť svoje právo na náhradu za obmedzenie jeho vlastníckych práv v Občianskom zákonníkom stanovenej dobe.

Pokiaľ tento (nezmenený) vlastník právo na náhradu za obmedzenie svojho vlastníctva neuplatnil v stanovenej dobe, došlo k premlčaniu jeho práva a v súčasnosti sa už nemôže domáhať žiadnej náhrady za obmedzenie jeho vlastníckeho práva. Ak tento (nezmenený) vlastník pozemku svoje právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva, ku ktorému došlo 1. septembra 1993 ustanovením § 23 ods. 5 zákona č. 182/1993 Z.z. úspešne uplatnil a bola mu - či už na základe dohody dotknutých subjektov alebo rozhodnutia súdu - poskytnutá náhrada, boli jeho práva uspokojené a v súčasnosti mu už z tohto titulu (obmedzenia jeho vlastníckych práv) nepatrí žiadna ďalšia náhrada za akési „nové“ alebo „pretrvávajúce obmedzenie vlastníctva“. Nadväzujúc na tieto úvahy dovolací súd uzatvára, že bez ohľadu na to, či vlastník pozemku, ktorému 1. septembra 1993 (dňom účinnosti zákona č. 182/1993 Z.z.) vzniklo právo na jednorazovú náhradu za vecné bremeno vzniknuté ex lege v zmysle § 23 ods. 5

tohto zákona, túto náhradu uplatnil alebo neuplatnil, resp. či mu náhrada bola alebo nebola vyplatená, súčasnému vlastníkovi tohto pozemku (bez ohľadu na to, kto ním je) nepatrí právo na nejakú ďalšiu náhradu za pretrvávajúce obmedzenie jeho vlastníckeho práva. Pre úplnosť dovolací súd poznamenáva, že podstatu predmetného názoru (10.2.) považoval za „ústavne udržateľný“ aj ústavný súd v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 227/2012. Ani ďalšie rozhodnutia ústavného súdu vydané vo veciach, v ktorých posudzoval ústavnosť rozhodnutí založených na obdobných záveroch (sp. zn. I. ÚS 474/2013, IV. ÚS 227/2012, I. ÚS 1/2012, II. ÚS 506/2011), na tom nič nezmenili.

47. Vo veci je nutné uviesť, pokiaľ ide o viazanosť vyjadreným právnym záverom, že súd druhej inštancie konštatoval, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo predčasné, avšak k otázke dôvodnosti resp. nedôvodnosti, námietky premlčania sa vyjadril len okrajovo, pričom na strane 7 uznesenia v štvrtom odseku bez ďalšieho vysvetlenia len konštatoval, že premlčaniu podliehajú jednotlivé čiastkové nároky. V tomto smere však Najvyšší súd SR, ako dovolací súd v neskoršom rozhodnutí (vyššie citovanom), na rozdiel od súdu druhej inštancie uzavrel opačne, že finančná náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová; nemá teda charakter opakovaného plnenia.

48. Podľa § 220 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, súd v ďalšom poukazuje aj na iné obdobné rozhodnutie okrem vyššie citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, a to na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.6.2016 č.k. 2Co 81/2015-295 (nachádza sa v spise). Prítom je potrebné uviesť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Opakovane však súd poukazuje, že sa stotožnil s vyjadreným názorom odvolacieho súdu, keď uviedol v prvom rozhodnutí, že nepopiera, že právo na nárok za náhradu vecného bremena daný by bol, avšak tento nárok je premlčaný a žalovaní vzniesli námietku premlčania.

49. Podľa § 251 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

50. Podľa § 255 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. Podľa § 262 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, o nároku náhrady trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. V danej právnej veci boli úspešní v plnom rozsahu žalovaní, preto im súd priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.